

CZY PRZEKŁAD NOWEGO ŚWIATA JEST LEPSZĄ BIBLIĄ?

Przekład Nowego Świata został po raz pierwszy wydany w 1950 roku przez Strażnicę – Towarzystwo Biblijne i Traktatowe (Świadków Jehowy). Ta Biblia została dotąd przetłumaczona na ponad 40 języków. Czy ten nowy przekład naprawdę jest lepszą Biblią?

Biblia jest spisaniem Słowem Boga. Bóg pragnie, by mężczyźni i kobiety czytali jej przesłanie, dzięki czemu będą mogli Go poznać. Jednakże Biblia nie została spisana w języku, jakim się obecnie posługujemy, dlatego zanim będziemy mogli ją czytać, musi zostać przetłumaczona.

W okresie prawie 2000 lat Bóg posłużył się około 36 ludźmi, którzy spisali 66 ksiąg Biblii. Mimo to, wszystko, co napisał każdy z tych ludzi jest ze sobą zgodne, tak jakby jeden autor napisał całą Biblię. Faktycznie tak się stało. Prawdziwym autorem Biblii jest Bóg.

Biblia została zasadniczo spisana w dwóch językach i dzieli się na dwie części. Najpierw spisano Stary Testament. Pierwszych 39 ksiąg zostało spisanych w języku hebrajskim; tylko niewielkie fragmenty zapisano w języku aramejskim. Stary Testament zawiera niektóre informacje na temat najwcześniejszej spisanej historii naszego świata oraz opisuje początek i historię szczególnego ludu Bożego. Zawiera też poezję i księgi pokazujące ludowi Bożemu, jak ma żyć. Stary Testament mówi również o Zbawicielu, który miał przyjść, by wybawić całą ludzkość od grzechu.

Druga część Biblii mówi o Zbawicielu Jezusie i Jego naśladowcach. Ta druga część jest nazywana Nowym Testamentem. Świadczy o tym, że Jezus prowadził doskonale życie, lecz mimo to był znienawidzony, gdyż mówił, że pochodzi od Boga. Opisuje, jak Jego wrogowie zabili Go, i jak trzy dni później powrócił do życia, by dowieść, że naprawdę jest Bogiem. Nowy Testament opowiada, jak naśladowcy Jezusa nauczyli się być Mu posłuszni i szerzyli przesłanie, że Jezus jest Zbawicielem każdego, kto w Niego wierzy.

Nowy Testament został spisany w grece, a ukończono go około 40 lat po śmierci Jezusa. Został zapisany przez ludzi, którzy osobiście znali Jezusa lub byli Jego pierwszymi naśladowcami.

Biblia to coś więcej niż historia. Biblia jest Słowem Bożym dla każdego z nas, żyjących obecnie. Mówi nam ona o Bogu. Opowiada nam o tym, jak Jezus przyszedł, by zbawić nas od naszego grzechu. Mówi także o tym, jak powinniśmy żyć, by podobać się Bogu. Dlatego musimy czytać Biblię i dobrze rozumieć to, co chce nam przekazać Bóg. Z uwagi na to, że Biblia została spisana po hebrajsku i grecku, trzeba ją najpierw przełożyć na zrozumiały dla nas język, zanim będziemy mogli ją czytać. Skoro chcemy poznać to, co Bóg chce nam przekazać, musimy posiadać dokładne tłumaczenie.

Przekłady Biblii są dostępne w wielu językach. W rzeczywistości Biblia została przetłumaczona na więcej języków niż jakakolwiek książka w historii świata. Gdy język się zmienia, trzeba dokonywać nowych tłumaczeń. Lecz nie wszystkie przekłady powstały z

powodu zmiany słownictwa. Jest to godne ubolewania, że niektórych przekładów dokonano z tej przyczyny, iż tłumacze pragnęli wydać Biblię, która nauczałaby ich doktryny.

Skoro Biblia jest Słowem Bożym, oczekujemy, że tłumacz Biblii ściśle odda w języku, którym obecnie się posługujemy myśli wyrażone w językach hebrajskim i greckim. Dlatego najlepsze przekłady Biblii odpowiadają następującej prostej regule:

Najlepszy przekład Biblii dokładnie nam przekazuje myśli oryginalnych pisarzy hebrajskiej i greckiej części Biblii, w sposób łatwy do zrozumienia w naszym języku.

Oczywiście dany przekład Biblii może być dobry w jednym aspekcie tłumaczenia, lecz wadliwy w innych aspektach. Najlepszym przekładem dla nas współczesnych będzie takie tłumaczenie, które najdokładniej przekazuje nam wszystkie myśli oryginalnych pisarzy. Jednakże tłumaczenie Biblii nie powinno być wykorzystywane do narzucania czytelnikowi poglądu, jakoby Bóg faworyzował doktrynę konkretnego ugrupowania religijnego.

Niektóre podstawowe fakty na temat Biblii

- Pisarze każdej z 39 ksiąg Starego Testamentu i 27 ksiąg Nowego Testamentu posługiwali się piórem i atramentem, pisząc na swego rodzaju skórze zwierzęcej lub papierze trzciniowym. Najmłodsze są księgi Nowego Testamentu. Mimo to zostały spisane blisko 2000 lat temu. Pierwotni autorzy sporządzili pojedynczą kopię na papierze trzciniowym zwanym papirusem. Wierzymy, że oryginalne sprawozdanie, spisane przez każdego autora było natchnione przez Boga i zapisane bez żadnych błędów. Zostało napisane tak, jak zamierzał Bóg. Każde słowo było doskonałe. Jednakże oryginalne kopie dawno temu zaginęły.

Natychmiast po spisaniu każdej księgi, dokonano jej wielu kopii. Następnie sporządzono kopie tych kopii. Wszystkie te dokumenty były jednak wykonane odręcznie i każdy zawierał jakieś pomyłki kopistów. Czy dzisiaj wiemy, co napisali pierwotni autorzy? O dziwo, wiemy. Wiele bardzo starych kopii Biblii przetrwało w krajach o suchym klimacie, jak Egipt. Najstarszy znany dokument Nowego Testamentu jest bardzo mały, lecz został skopiony mniej niż 60 lub 70 lat po napisaniu go przez apostoła Jana. Te odręczne kopie nazywa się greckimi rękopisami (manuskryptami). Istnieje wiele starożytnych rękopisów greckiego Nowego Testamentu, skopionych 150 do 200 lat po napisaniu oryginału. W ciągu ostatnich 200 lat odkryto ponad 5000 kopii starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu. Po starannym przestudiowaniu każdego z tych rękopisów, można dostrzec pomyłki kopistów. Był to powolny i trudny proces, ale jego rezultatem była rekonstrukcja oryginalnego tekstu greckiego Nowego Testamentu, który jest prawie taki sam, jak napisany przez pierwotnych pisarzy.

- Dzięki pismom pierwszych chrześcijan sporo wiemy na temat historii rękopisów biblijnych. Spora liczba starożytnych rękopisów, sporządzonych przez chrześcijańskich autorów ocalała tak samo, jak przetrwały starożytne, greckie rękopisy Biblii. Owi autorzy często cytowali w swych pismach Biblię. Dzięki temu znamy słowa występujące w Bibliach, które kopiowali. Ponadto w okresie pierwszych 400 lat życia Kościoła ci autorzy

toczyli ze sobą wiele dyskusji. Skoro możemy czytać ich odpowiedzi, jakich wzajemnie sobie udzielali, to często dokładnie wiemy, co działo się podczas najwcześniejszej historii Kościoła.

- Hebrajskie imię Boga występuje w Starym Testamencie ponad 6800 razy. Z uwagi na sposób zapisywania starożytnej hebrajszczyzny, współczesnemu tłumaczowi niełatwo jest zdecydować, jak należy wymawiać to imię. Wspomniane imię często pisano w formie Jehowa. W każdym razie należy pamiętać, że autorzy Starego Testamentu często posługiwali się hebrajskim imieniem Boga.
- Nowy Testament nie zawiera hebrajskiego imienia Boga. Żaden z ponad 5000 starożytnych rękopisów greckich, które obecnie posiadamy, nie zawiera hebrajskiego imienia Boga zapisanego hebrajskimi lub greckimi literami. Występuje ono cztery razy w skróconej formie *Jah* w słowie hallelujah (Objawienie 19:1, 3, 4, i 6). Lecz w tych czterech przypadkach jest ono zapisane greckimi, a nie hebrajskimi literami. We wszystkich 5000 ocalałych greckich manuskryptach występuje pojedyncze słowo, które najczęściej odnosi się do Jezusa. Tym słowem jest grecki odpowiednik wyrazu *Pan*. To jedno słowo znajduje się w cytatach ze Starego Testamentu, w miejscach, gdzie zapisane było hebrajskie imię Boga. Występowanie tego pojedynczego słowa *Pan* jest jedną z najważniejszych kwestii odnoszących się do dokładności *Przekładu Nowego Świata*.
- W Nowym Testamencie często przytacza się Stary Testament. W wielu tych cytatach hebrajskie imię Boga – często pisane jako *Jehowa* – znajduje się w odpowiednim cytacie ze Starego Testamentu, lub cytat mówi coś, co jest prawdziwe jedynie w odniesieniu do Jehowy. Jak się przekonamy, bardzo ważne jest poznanie, czy pisarz Nowego Testamentu odnosił cytaty zawierające hebrajskie imię Boga do Jezusa, czy też pisarz zamierzał je zastosować jedynie do Jehowy.

Kilka przykładów

Zanim przejdziemy do dalszych zagadnień, musimy przyjrzeć się dwom przykładom, które pokazują nam, dlaczego dyskusja na temat hebrajskiego imienia Boga w Nowym Testamencie ma istotne znaczenie.

1. **Niektóre wersety mówią o Bogu.** Są w Nowym Testamencie takie wersety, które konkretnie utożsamiają osobę, o której mowa, z Bogiem. Jednym z przykładów jest Objawienie 11:17. Werset ten brzmi: „Dziękujemy ci, Panie, Boże Wszechmogący”. W *Przekładzie Nowego Świata* tak przetłumaczono powyższy werset: „Dziękujemy tobie, Jehowo Boże, Wszechmocny”. Decydujący wpływ na znaczenie tego wersetu ma to, czy „Bóg Wszechmocny” jest *Panem* (Jezusem), czy też *Jehową*. Objawienie 4:11 *powiada*: „Godzien jesteś, Panie i Boże nasz”. W *Przekładzie Nowego Świata* czytamy: „Godzien jesteś, Jehowo, Boże nasz”. Jest wiele innych, podobnych przykładów w Objawieniu, gdzie w *Przekładzie Nowego Świata* występuje *Jehowa*, a nie *Pan* (Objawienie 1:8, 4:8, 15:3, 16:7, 18:8, 19:6, 21:22, oraz 22:5-6). Mimo to, w każdym z tych przykładów, grecki

tekst, z którego przetłumaczono *Przekład Nowego Świata (Kingdom Interlinear Translation*, tj. *Międzywierszowy Przekład Królestwa*, wydany przez Towarzystwo Strażnica) zawsze zawiera grecki odpowiednik słowa *Pan*. Nie zawiera hebrajskiego imienia Boga, ponieważ nie istnieje żaden dowód w postaci starożytnego rękopisu, że pisarze Nowego Testamentu posługiwali się nim.

2. **Stary Testament jest cytowany w Nowym Testamencie.** Nowy Testament często cytuje Stary Testament. Nowy Testament czasami przytacza werset, w którym występuje hebrajskie imię Boga. Przykładem jest tekst Mateusza 3:3. Werset ten brzmi: „Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego”. Mateusz przytoczył Księgę Izajasza 40:3 i odniósł ją do Jana Chrzciciela, który przygotował drogę dla Jezusa. Księga Izajasza 40:3 zawiera hebrajskie imię Boga. Jednakże Mateusz przytaczając ten werset, odniósł go do Jezusa, posługując się greckim odpowiednikiem słowa *Pan*. Tymczasem *Przekład Nowego Świata* tak oddaje Mateusza 3:3: „Słuchajcie! Ktoś woła na pustkowiu: ‘Przygotujcie drogę Jehowy! Prostymi czynicie jego szlaki’”. Ponownie okazuje się, że grecki tekst, z którego dokonano *Przekład Nowego Świata* posługuje się w tym miejscu greckim odpowiednikiem słowa *Pan*, a nie hebrajskim imieniem Boga.

Czasami w wersecie cytowanym ze Starego Testamentu nie ma hebrajskiego imienia Boga. W Rzymian 14:11 Apostoł Paweł napisał: „Jakom żyw, mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język wyznawać będzie Boga”. Paweł przytoczył Księgę Izajasza 45:23, która powiada: „Przysiągłem na siebie, z moich ust wyszła prawda, słowo niezienne, że przede mną będzie się zginać wszelkie kolano, będzie przysięgał wszelki język”. Chociaż Izajasz stwierdził, że są to słowa samego Boga, to jednak w tym wersecie ze Starego Testamentu nie ma hebrajskiego imienia Boga. Zatem Paweł wiedział, że to Bóg powiedział: „przede mną będzie się zginać wszelkie kolano”. Takie wielbienie należy się tylko Bogu. Mimo to w Rzymian 14:11 Paweł przypisuje tę wypowiedź *Panu*. Tymczasem *Przekład Nowego Świata* tak oddaje Rzymian 14:11: „Jako żyję – mówi Jehowa – ugnie się przede mną każde kolano, a każdy język otwarcie wyzna Boga”. (Proszę zwrócić uwagę na fakt, że *Przekład Nowego Świata* zawiera specjalny cudzysłów, co ma oznaczać, że jest to wypowiedź Boga).

Jednakże Apostoł Paweł ponownie przytacza Księgę Izajasza 45:23 w Liście do Filipian 2:10-11. Pisarz ten stwierdza: „Aby na imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano [...] i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca”. Tym samym Paweł powiedział, że Boska cześć, która w Starym Testamencie należała się tylko Bogu, obecnie jest oddawana Jezusowi. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nie chcieli posłużyć się tutaj słowem *Jehowa*, ponieważ omawiany werset odnosi się do Jezusa. Dlatego ów przekład tak oddaje Filipian 2:10-11: „Żeby w imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano [...] i żeby wszelki język otwarcie uznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga, Ojca”. W tym wersecie z Listu do Filipian tłumacze nie zastosowali cudzysłowu, tak jakby nie był to werset przytoczony ze Starego Testamentu. (W wydaniu *Przekładu Nowego Świata* z odsyłaczami podają Księgę Izajasza 45:23 jako źródło wykorzystane w Rzymian 14:11, lecz w przypadku Filipian 2:10-11 nie podano odsyłacza do Izajasza). Ignorują fakt, że wielbienie polegające na ‘zginaniu wszelkiego kolana’ należy się tylko Bogu.

Założenia tłumaczy *Przekładu Nowego Świata*

Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* wierzą, że w oryginalnych greckich rękopisach Nowego Testamentu hebrajskie imię Boga było zapisane literami hebrajskimi. Utrzymują, że oryginalni autorzy czytali swe hebrajskie Biblie, zawierające hebrajskie imię Boga i przy pisaniu greckiego Nowego Testamentu kopiowali to imię po hebrajsku. Wobec tego muszą wyjaśnić, dlaczego żaden z 5000 starożytnych greckich manuskryptów nie zawiera hebrajskiego imienia Boga. Wyjaśniają to w ten sposób, że w okresie 70 do 170 lat po śmierci Jezusa pojawiła się fałszywa nauka. Mówią, że ta fałszywa nauka występowała przeciwko posługiwaniu się hebrajskim imieniem Boga, a jej skutkiem była zamiana tego imienia na grecki odpowiednik słowa *Pan* we wszystkich istniejących greckich manuskryptach Nowego Testamentu. Twierdzą, że niedokładni i nieuczciwi przepisywacze zmienili treść Biblii. Jednakże takie wyjaśnienie napotyka na dwie zasadnicze trudności.

1. Nie istnieje żaden dowód w postaci jakiegokolwiek rękopisu, który wskazywałby, że w Nowym Testamencie używano hebrajskiego imienia Boga. W ponad 5000 manuskryptów nie ma ani jednej wskazówki, że w ogóle używano hebrajskich liter imienia Bożego. Nie ma najmniejszego śladu, że hebrajskie litery były zmienione na greckie. Jedynym słowem, które odnosi się do imienia Bożego jest odpowiednik wyrazu *Pan*. W okresie 170 lat po śmierci Jezusa Kościół rozprzestrzenił się z Judei aż do Azji, Europy i Afryki. Jeśli faktycznie dokonano by zmian w treści Nowego Testamentu, znaczyłoby to, że zmieniono treść **wszystkich** tysięcy manuskryptów na trzech kontynentach. Trudno to sobie wyobrazić, ponieważ posiadamy greckie rękopisy spisane w okresie 70 do 170 lat po śmierci Jezusa, które nie zawierają hebrajskiego imienia Boga.
2. We wszystkich pismach pierwszych chrześcijan nie ma ani jednej wzmianki o fałszywej nauce, która doprowadziłaby do takiej zmiany treści Nowego Testamentu. Taka zmiana wywołałaby wielką dyskusję wśród pierwszych chrześcijan. W końcu wielu z nich bardzo cierpiało dla Ewangelii. Skoro wiele wycierpieli z powodu Słowa Bożego, to dlaczego nie mówili, gdy zwykli przepisywacze postanowili zmienić treść Biblii? Zarówno historia świecka, jak i pisma pierwszych chrześcijan musiałyby zawierać wzmianki o konflikcie wywołanym wprowadzeniem wspomnianych zmian.

Hebrajskie przekłady

Skoro brakuje starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu, które zawierałyby hebrajskie imię Boga, jak tłumacze *Przekładu Nowego Świata* usprawiedliwiają użycie imienia *Jehowa* w Nowym Testamencie? Tłumacze jako swój materiał dowodowy zgromadzili sporą liczbę hebrajskich przekładów Nowego Testamentu, które zawierają hebrajskie imię Boga. W większości przypadków w miejscach, w których hebrajskie przekłady zawierają hebrajskie imię Boga, w *Przekładzie Nowego Świata* występuje imię *Jehowa*.

Przekład hebrajski to Nowy Testament przetłumaczony na użytek chrześcijan mówiących po hebrajsku. Nie jest to Nowy Testament pierwotnie napisany po hebrajsku. *Przekłady*

hebrajskie zostały przetłumaczone z tych samych greckich tekstów, które są wykorzystywane do tworzenia przekładów Nowego Testamentu na wszelkie inne języki. Żaden z tych greckich tekstów nie zawiera hebrajskiego imienia Boga. Hebrajskie przekłady nie mogą dostarczyć nam więcej informacji na temat oryginalnych rękopisów greckich niż greckie teksty, z których zostały przetłumaczone. Przekłady hebrajskie, cytowane przez tłumaczy *Przekładu Nowego Świata* zostały przełożone w okresie od 1385 do 1979 roku. Hebrajskie wersje to nie to samo, co starożytne manuskrypty, które pochodzą z czasów pierwszego Kościoła. Z pewnością nie są starsze od starożytnych manuskryptów greckich Nowego Testamentu.

Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* tak posłużyli się hebrajskimi przekładami, jakby w owych wersjach odróżniano tożsamość *Pana* od tożsamości *Jehowy*. Tymczasem prawda jest inna. Kiedy czyta się niektóre z tych hebrajskich wersji, jest oczywiste, że hebrajscy tłumacze uczynili coś wręcz przeciwnego, posługując się hebrajskim imieniem Boga na dowód, iż Jezus jest żydowskim Mesjaszem. Na przykład siedem hebrajskich przekładów zawiera hebrajskie imię Boga w 1 Piotra 3:15. Gdyby w *Przekładzie Nowego Świata* użyto w tym wersecie imienia *Jehowa*, miałby on następujące brzmienie: „Ale w swych sercach uświęcajcie Chrystusa jako Jehowę”. Gdyby tłumacze *Przekładu Nowego Świata* zastosowali swe gramatyczne reguły, to w świetle innego, ciekawego przykładu wersji hebrajskiej, tekst z *Dziejów* 26:15 musiałby brzmieć: „A *Jehowa* rzekł: ‘Jam jest Jezus, którego ty prześladujesz’”. Owe hebrajskie wersje w rzeczywistości ukazują Jezusa jako Mesjasza i w pełni utożsamiają Go z Bogiem. Wcale nie wykazują, że Jezus jest kimś zupełnie odmiennym od *Jehowy*.

Jeśli oryginalni pisarze Nowego Testamentu posługiwali się hebrajskim imieniem Boga, to należałoby jeszcze odpowiedzieć na jedno pytanie. Musielibyśmy zapytać, ile razy (i w których wersetach) posłużyli się hebrajskim imieniem Boga. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* utrzymują, że hebrajskie imię Boga występuje w 237 miejscach Nowego Testamentu. Lecz, gdy czytamy *Przekład Nowego Świata*, okazuje się, że przy wyborze tych 237 wersetów bardziej kierowano się ich treścią niż zawartością starożytnych manuskryptów. Słowo *Pan* zmieniono na imię *Jehowa* najczęściej w tych wersetach, które opisują cechę właściwą jedynie Bogu.

Dlaczego Świadkowie Jehowy chcą umieścić w Nowym Testamencie imię Jehowa?

Istnieje prosty powód, dla którego Świadkowie Jehowy potrzebują Biblii, która w wielu wersetach Nowego Testamentu zamiast słowa *Pan* zawiera imię *Jehowa*. Świadkowie nie chcą, by w ich Biblii Jezus był przedstawiany jako istota równa Bogu Starego Testamentu, ponieważ wierzą, że Jezus jest jedynie pierwszym stworzonym synem Boga. Chcą mieć Biblię, w której Nowy Testament odróżnia *Pana* od *Jehowy*. Skoro Nowy Testament utożsamia Tego, który siedzi na tronie z ‘*Panem*, Bogiem Wszechmogącym’ (*Objawienie* 11:17), mogłoby to znaczyć, że to *Pan* Jezus jest ‘Bogiem Wszechmogącym’. Podobnie w Starym Testamencie często występują twierdzenia, które mogą odnosić się tylko do Boga. Jeśli Nowy Testament przytacza werset ze Starego Testamentu, który zawiera hebrajskie imię Boga, lecz odnosi go do Jezusa jako *Pana*, to znaczy, że pisarz nowotestamentowy utożsamiał Jezusa z Bogiem Starego Testamentu. Tak właśnie uczynił Paweł, kiedy przytoczył *Izajasza* 45:23, lecz odniósł go do Jezusa. Dlatego Świadkowie Jehowy chcą zmienić te wersety w ten sposób, by Jezus nie został utożsamiony z Bogiem. Chcą, by w ich Biblii w *Objawieniu* 11:17

oraz w wielu innych wersetach była mowa o ‘*Jehowie Bogu, Wszchemocnym*’. Nie chcą też zastosować starotestamentowych cytatów zawierających hebrajskie imię Boga do Jezusa w Nowym Testamencie.

Ocena *Przekładu Nowego Świata*

1. Powiedzieliśmy już, że dobre tłumaczenie ściśle przekazuje nam myśli oryginalnych pisarzy Biblii. Pisarze Starego Testamentu posłużyli się imieniem Bożym ponad 6800 razy. Dobry przekład Biblii powinien zawierać imię Boże w Starym Testamencie. Jest rzeczą godną ubolewania, że wiele współczesnych przekładów Biblii nie zawiera imienia Bożego w Starym Testamencie. Tymczasem w *Przekładzie Nowego Świata* imię Jehowa występuje w ponad 6800 miejscach Starego Testamentu. W tej sferze *Przekład Nowego Świata* poprawnie przekazał nam sens zamierzony przez pierwotnych pisarzy.
2. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* posłużyli się imieniem Jehowa w 237 miejscach Nowego Testamentu. Nie istnieje żaden dowód w postaci greckiego manuskryptu Nowego Testamentu, który wykazywałby, że hebrajskie imię Boga było kiedykolwiek użyte w tej części Biblii. Skoro jednak hebrajskie imię Boga byłoby tam wcześniej używane, należałoby podać wyjaśnienie, dlaczego je później usunięto. Nie istnieje żaden historyczny zapis o jakimkolwiek sporze wśród pierwszych chrześcijan, który dotyczyłby usunięcia hebrajskiego imienia Boga z ich Pisma Świętego. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* wprowadzają swych czytelników w błąd. Nie dysponując żadnymi greckimi rękopisami ani dowodami historycznymi, w 237 wersetach zamienili grecki odpowiednik słowa *Pan*, którym posługiwali się pisarze Nowego Testamentu na imię *Jehowa*.
3. Stwierdzamy także, że tłumacze *Przekładu Nowego Świata* posłużyli się imieniem Jehowa w Nowym Testamencie w sposób wysoce niekonsekwentny. Twierdzą, że wprowadzili imię *Jehowa* wszędzie tam, gdzie w cytowanym wersecie ze Starego Testamentu występowało hebrajskie imię Boga. Prawie we wszystkich przypadkach stosują się do tej reguły. Jednakże w 1 Piotra 3:15 zacytowano werset ze Starego Testamentu zawierający hebrajskie imię Boga, lecz w *Przekładzie Nowego Świata* pominięto imię Boże, ponieważ pozwałoby to na utożsamienie Jezusa z Bogiem. Z uwagi na to, że w Filipian 2:10-11 przyznano Jezusowi właściwości przynależne jedynie Bogu, tłumacze nie przyznają, że werset ten zawiera cytat ze Starego Testamentu.
4. Tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nie są też konsekwentni w posługiwaniu się hebrajskimi przekładami Nowego Testamentu. W większości przypadków tam, gdzie hebrajski przekład posługuje się hebrajskim imieniem Boga, owi tłumacze wprowadzają do wersetu z Nowego Testamentu imię *Jehowa*. Z drugiej strony, jak już odnotowano, choć siedem wersji hebrajskich zawiera hebrajskie imię Boga w 1 Piotra 3:15, mimo to tłumacze nie wprowadzają imienia *Jehowa*. Gdyby ci tłumacze wprowadzili imię *Jehowa* w tym wersecie, wówczas utożsamiałby on Jezusa z Jehową. Wiele wersji hebrajskich posłużyło się hebrajskim imieniem Boga, by utożsamić Jezusa z Jehową. Jednakże tłumacze *Przekładu Nowego Świata* dołożyli starań, by w swym przekładzie uniknąć takiego utożsamienia.

5. W niektórych wersetach tłumacze wtrącili pewne słowa, by zmienić sens Biblii. List do Kolosan 1:16 tak wypowiada się o Jezusie: „Ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi”. Jednakże według *Przekładu Nowego Świata* werset ten brzmi: „Bo za jego pośrednictwem zostało stworzone wszystko inne w niebiosach i na ziemi”. Świadkowie Jehowy wierzą, że Jezus jest pierwszym synem stworzonym przez Ojca, dlatego tłumacze dodali w tym wersecie słowo „inne”. W tym rozdziale czterokrotnie wtrącono słowo „inne”, tak by Świadkowie mogli nauczać, że Jezus został stworzony. *Przekład Nowego Świata* tak oddaje wersety 16 i 17: „Wszystko inne zostało stworzone poprzez niego i dla niego. On też jest przed wszystkim innym i za jego pośrednictwem wszystko inne zostało powołane do istnienia”.
6. Czasami tłumacze *Przekładu Nowego Świata* nadają temu samemu słowu z oryginalnego języka greckiego dwa różne znaczenia, gdyż nie chcą utożsamić Jezusa z Jehową. Ich własny grecki Nowy Testament zawiera jedno słowo, które oznacza „hołd”. Kiedy *Przekład Nowego Świata* posługuje się tym słowem odnośnie Pana Jezusa, tłumacze oddają je jako „hołd”. Natomiast tłumacząc to samo słowo odnośnie *Jehowy*, oddają je jako „cześć”.
7. Po przeczytaniu *Przekładu Nowego Świata* oczywistym staje się fakt, że Świadkowie Jehowy wydali Biblię, której celem jest nauczanie ich własnej doktryny. Aby tego dokonać, zmienili sens większości starożytnych rękopisów greckich Nowego Testamentu.

Przekład Nowego Świata nie przeszedł pomyślnie sprawdzianu, w myśl którego *najlepszy przekład Biblii dokładnie nam przekazuje myśli oryginalnych pisarzy hebrajskiej i greckiej części Biblii, w sposób łatwy do zrozumienia w naszym języku. Przekład Nowego Świata* nie oddaje wiernie tego, co pisarze Nowego Testamentu mówili o Jezusie.

Dobra Nowina

Jezus umarł za nasze grzechy, tak byśmy dostąpili zupełnego przebaczenia. Powrócił z martwych, by dać nam nowe życie. Jeśli nie znasz Boga, Jezus stanie się twym Zbawicielem, gdy uwierzysz, że Jego śmierć i zmartwychwstanie jest wszystkim, czego potrzebujesz, by zadowolić Boga (Przeczytaj w swojej Biblii Rzymian 5:1-21).

Czy to, kim jest Jezus, ma jakieś znaczenie? Na pewno ma znaczenie. Jeśli Jezus jest Bogiem, to ma On moc udzielić nam swej doskonałości, tak że pewnego dnia będziemy mogli żyć z Bogiem. Oczywiście musimy nauczyć się okazywania Mu posłuszeństwa w lekcjach, których On chce nas nauczyć. Jednakże nie musimy pracować, by zarobić na Zbawienie. Zbawienie jest wolnym darem Bożym, który jest nam ofiarowany, gdy wierzymy w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Biblia mówi: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił” (Efezjan 2:8-9).

Z uwagi na to, że ich Biblia została zmieniona, Świadkowie Jehowy nie wiedzą o tym, że Zbawienie jest wolnym darem Bożym. Skoro nie wierzą w to, że Jezus jako Bóg może udzielić im swej doskonałości, myślą, iż muszą spełniać dobre uczynki, by zarobić na

zbawienie. Mają nadzieję, że jeśli spełnią dostateczną ilość dobrych uczynków, będą mogli żyć wiecznie w Królestwie Bożym.

Istotnie, to, czy Jezus był jedynie doskonałym człowiekiem, czy też jest naprawdę Bogiem, ma wielkie znaczenie. Czytaj swą Biblię, by dowiedzieć się, co mówi ona o Jezusie i dlaczego twoje Zbawienie zależy tylko od Niego.